

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 679/2015
03.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.Ш., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Ш., адвоката М.С., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду Кв 1286/14 од 25.03.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 624/15 од 16.04.2015. године, у седници већа одржаној 03.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Ш., поднет против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду Кв 1286/14 од 25.03.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 624/15 од 16.04.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду Кв 1286/14 од 25.03.2015. године, на основу члана 477. став 1. ЗКП, одбијен је као неоснован захтев за понављање поступка браниоца окривљеног Б.Ш., адвоката М.Д., по пресуди Основног суда у Новом Саду К 2553/10 од 06.04.2011. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 624/15 од 16.04.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Б.Ш. изјављена против решења Основног суда у Новом Саду Кв 1286/14 од 25.03.2015. године.

Против ових решења бранилац окривљеног Б.Ш., адвокат М.С., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде Закона из члана 485. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и побијане одлуке преиначи тако што ће дозволити понављање кривичног поступка по пресуди Основног суда у Новом Саду К 2553/2010 од 06.04.2011. године или да укине другостепено решење и предмет врати Апелационом суду у Новом Саду на поновно одлучивање о жалби окривљеног.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Ш. је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП, прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП, као разлог предвиђена је повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па сагласно томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости само због повреде тог закона, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7), 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) и 3) и чланом 441. ст.3. и 4. учињених у првостепеном и поступку пред Апелационим судом. Бранилац окривљеног који има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети само окривљени у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости искључиво из разлога прописаних чланом 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног Б.Ш. у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијаним правноснажним решењима повређене одредбе члана 485, 486. и 487. ЗКП, тиме што је утврђено да у конкретном случају нема места за понављање кривичног поступка према окривљеном, иако из самог захтева, произлази да би понављање поступка довело до осуде по блажем закону, те да првостепени суд приликом одлучивање о захтеву није могао да се упушта у оцену веродостојности предложених доказа, без спроведених извиђајних радњи, што тај суд чини у побијаном решењу, које је другостепени суд потврдио не оцењујући жалбене наводе којима се указивало на наведене повреде закона.

С обзиром на то да наведене повреде закона не представљају разлог због којег окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у погледу изнетих навода оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву истиче и то да је у првостепеном решењу остало нејасно чиме се првостепени суд руководио када је утврдио да чињенице и докази на којима се заснива захтев за понављање кривичног поступка нису подобни да сами за себе или у вези са ранијим чињеницама и доказима доведу до осуде по блажем закону, којим наводима се, по оцени овог суда, указује да правноснажно решење не садржи разлоге о одлучним чињеницама, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, која такође није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца на основу члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио недозвољеним и на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**

